

Pau Viciano: *«A l'altra banda de la frontera autonòmica, les il·lusions se centren a reconstruir la unitat de tots els valencianistes sota el mant protector del vell regionalisme, com a recepta per guanyar acceptació i vots en una societat que sembla còmoda amb l'hegemonia conservadora. Les propostes per al País Valencià del segle XXI, si atenem les tertúlies, sopars i pamflets del valencianisme «no-fusterià», passen per introduir-nos en el túnel del temps i traslladar-nos a un passat idíl·lic, ple de germanor i de consens entre la gran família valencianista (...) Suggestir que un regionalisme al bany maria, tassetat a tassetat, hauria esdevingut un veritable nacionalisme, amb vocació majoritària, sense trencar la porcellana, segurament no és més que una creença pietosa.»*

Martí Domínguez: *«Qüestionar Joan Fuster em sembla lícit, i fins i tot suggerent. Ara bé, quina és l'alternativa? Han passat quasi vint anys de la seua mort, i la seua presència segueix sent enlluernadora. Ningú no ha aconseguit proposar una opció diferent, versemblant, amb un mínim èxit. Ans al contrari, amb massa freqüència hem comprovat que propostes aglutinadores, entenedores i edulcorades («terceres vies»), han acabat transformant-se en un regionalisme ben entès, del tot folklòric i local, sense cap volada.»*

[Nou volum](#) dels [Quaderns d'Orientació Valencianista](#)